

Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ.

Παίρνω το θάρρος να σας ταχυδρομήσω αυτή την επιστολή διότι διεπίστωσα από τις ανακοινώσεις σας που αμέσως βάζετε σε πράξη από τις πρώτες ημέρες που αναλάβατε πρωθυπουργός. Το πρόγραμμά σας για να ανορθώσετε την καταποντισμένη Ελλάδα μας.

Οι αξιέπαινες πράξεις σας προς το παρόν είναι:

1) Αναλάβατε το υπουργείο Εξωτερικών. Για μένα φορτωθήκατε όλο το πρόβλημα στους ώμους σας.

2) Μειώσατε τα υπουργεία, για να έχουμε οικονομικά οφέλη και φορτώσατε στα άτομα της κυβέρνησής σας την περισσότερη εργασία και το δέχτηκαν για το καλό της Ελλάδος. Σας συγχαίρω όλους ανεξαιρέτως. Η πατρίδα πρώτα! Για να το εφαρμόσει αυτό ένας ηγέτης θέλει τσαγανό.

3) Πήγατε μέσα στην Τουρκία και μιλήσατε αντρίκια, ότι έχουν πέσει υπογραφές από τις παλιές Κυβερνήσεις, για τα σύνορα μας στο ΝΑΤΟ, την Ευρωπαϊκή Ένωση, στον ΟΗΕ κ.τ.λ. και στην Κύπρο και στην ΦΥΡΟΜ. Και αναγνωρίζατε τα θετικά έργα των άλλων κυβερνήσεων. Αυτό πάει να πει ότι δεν επιδιώξατε να αυτοπαρουσιαστείτε. Είσατε ρεαλιστής και ειλικρινής ως γνήσιος Έλληνας. Σας χειροκροτώ διότι υποστηρίζετε τα εθνικά μας συμφέροντα βάση της παγκόσμιας νομοθεσίας. Σίγουρα θα κερδίσετε την εξωτερική πολιτική.

4) Η προσωπική σας επίσκεψη στην επαρχία και όχι μόνο. Είδατε και εντοπίσατε τις ανάγκες σας και θα ξεκινήσουν γρήγορα και συστηματικά τα

έργα αποκατάστασης των ζημιών για όφελος της παραγωγής. Εδώ είναι η εμπειρία σας, ότι πρέπει να έχουμε πλούσια παραγωγή, κτηνοτροφία, αλιεία κ.τ.λ. και για να γίνουν όλα αυτά χρειάζονται εργατικά χέρια. Επομένως ανοίγουν θέσεις εργασίας και εί-

λιές στα νησιά μας και όχι μόνο. Αθόρυβα και οικονομικά κινούμενα, υγιεινά, να γίνει αποχέτευση, γενική καθαριότητα. Στην άμμο να κοσκινίζεται η άμμος και επιβεβλημένη καθαριότητα στα ρηγά. Να εφαρμοστούν νέοι νόμοι προστασίας των λουόμενων

γλωσσα τραγούδια την ημέρα των εκλογών στην Ελλάδα. Η ΕΡΤ, λυπάμαι, δεν έβαλε όλη την ημέρα ένα Ελληνικό τραγούδι.

Κύριε Πρωθυπουργέ. Όταν οι Έλληνες ακούνε όλη μέρα ξένα τραγούδια, θεάματα και χορούς, τι είδους Έλληνες πολίτες θα γίνουν και ποιό θα είναι το πιστεύω τους στην Ελλάδα, στα ελληνικά ήθη κι έθιμα. Όταν θα καταταχθούν στο στρατό, σε ποιά γλώσσα θα τους δίνονται οι διαταγές εν καιρώ πολέμου και ποιό θα είναι οι

Ανοιχτή επιστολή στον Πρωθυπουργό της Ελλάδος κ. Γεώργιο Παπανδρέου

μα σίγουρος ότι αρχίζει η αποκέντρωση. Δηλαδή όποιος δεν βρίσκει δουλειά στις μεγαλουπόλεις θα μετακομίζει στην επαρχία. Μέχρι εδώ παίρνετε άριστα κύριε Πρωθυπουργέ.

Συγνώμη κύριε Πρωθυπουργέ. Έχω κάτι προτάσεις που ίσως βοηθήσουν και συμπληρωθεί το έργο σας για το καλό της Ελλάδας μας.

Όπως γνωρίζετε η Ελλάδα δεν μπορεί να συναγωνιστεί τις πολυεθνικές γιγάντιες εταιρείες. Έχει όμως το δώρο της φύσης. Τις ζηλευτές παραλίες, την πανάρχαια ιστορία της, τους Ολυμπιακούς αγώνες. Εάν γίνει σωστή και επιμελεμένη εργασία για να αναβαθμιστούν οι αναρρίθμητες ακρογια-

και να υπάρχει αστυνόμευση ώστε να συλαμβάνονται οι παραβάτες.

Το κράτος να χτίσει διαμερίσματα για τους λουόμενους κατά μήκος των ακρογιαλιών με μικρό κόστος. Για να προσελκύσουμε και να εξυπηρετήσουμε τον τουρισμό. Ο τουρισμός είναι η μεγαλύτερη βιομηχανία της Ελλάδος και με αυτόν τον τρόπο θα εισχωρήσουν ξανά κεφάλαια για να καλυφθούν τα υπέρογκα χρέη μας. Επίσης να διοργανώνονται υπαίθριες διασκέδασεις και αθλητικοί αγώνες στις ακρογιαλιές.

Μια παρατήρηση παρακαλώ. Ακούω από τα ελληνικά ΜΜΕ και το χειρότερο από την ΕΡΤ, να βάζουν ξενό-

εχθροί τους.

Παράκλησή μου είναι, να μην αφήσει η κυβέρνησή σας στα πόστα "κλειδιά" άτομα με πρόσωπο Ελληνικό αλλά ψυχή μισελλήνων, ρουφιάνους, καταδότες και ηθικούς εγκληματίες της Ελληνικότητάς μας. Να ελέγχονται αυστηρώς όλοι και να εξαφανιστεί η ξενομανία.

Ξέρω ότι η επιστολή μου είναι κουραστική. Ελπίζω να ακουστεί η φωνή μου κι ας είμαι στην Αυστραλία. Η καρδιά μου είναι στην Ελλάδα και στην Ολυμπία.

Με εκτίμηση
Πάνος Ξουλεής

Για τον Τάσο Παπαδόπουλο

Στον μεγάλο πατέρα της Κυπριακής Δημοκρατίας Τάσο Παπαδόπουλο μικρό δώρο για την μεγάλη του προσφορά στην γλυκιά πατρίδα

Σεμνέ, αλησμόνητε πατέρα της Πατρίδας - αστέρι λαμπρό αγωνιούσες νύχτα και μέρα γαλανόν ποθούσες ουρανόν.

Χρόνια κρατούσες το τιμόνι ποθητή ζητούσες λευτεριά γύρω σου, στα μαύρα όλοι γονατιστά στην μητέρα Παναγιά.

Χρόνια περάσανε πολλά βαρύ το πέπλο της σκλαβιάς τα δάκρμά σου έπεφταν καντά δεν ένοιωσες, αγέρα λευτεριάς.

Ψηλά κρατούσες το κεφάλι την Κυριακή γονατιστός στην Παναγιά κάτω από χλωμό φεγγάρι για μια χαμένη λευτεριά.

Εγγόνια σου και παιδιά φυλαχτό θα φέρουν το όνομά σου στο πλευρό σου δακρυσμένη η Παναγιά θα μαλακώνει τον πόνο της καρδιάς σου.

Άπονο και βαρύ του χάρου το σπαθί σου 'κοψε την πνοή σου η μορφή σου μέσα μας θα ζει η τιμή παντοτεινά δική σου.

Ο τάφος σου αστέρι φωτεινό θα σπάξει τα πυκνά σκοτάδια στις λευτεριάς τον βομό κοντά σου θα θάβονται τα παλληκάρια.

Η άνοιξη θα σου απλώνει ευωδιές η πατρίδα δάφνινα στεφάνια δικές μας πάλι οι ακρογιαλιές δροσιά στις Αφροδίτης το κλάμμα.

Ίσως δεν είναι πολύ αργά να ζωντανέψουν τα όνειρά σου να χαμηλώνουν της νύχτας τα πουλιά χαρούμενα στην νεκρική την αγκαλιά σου.

Ι.Γ. Βασιλείου